

گزارش کوتاهی از برپایی میز اطلاعاتی مشترک چهار روزه کمپین علیه سنگسار و کمیته دفاع از حقوق زنان در خاور میانه :

مرکز زنان دانشگاه بریتیش کلمبیا از ما دعوت کردند که به مناسبت ماه (تاریخ مبارزات زنان) روزهای ۲۱ تا ۲۴ اکتبر، میز کتاب داشته باشیم. روی میز، اکثر مطالب دو کمیته وسیعاً تکثیر شده همراه با تومار حزب کمونیست کارگری در محکوم کردن اعدام های اخیر و نامه حمایتی کمپین (کیانادختر ۵ساله ربوده شده توسط پدرش) به ابتکار نسرین بشارت موجود بود. همچنین ایمیل ادرس علاقه مندان به برقراری ارتباط مرتب با کمپین در لیست مجزایی جمع اوری میشد. بولتن کمیته دفاع از حقوق زنان در خاور میانه شماره های اخیر (حدود ۹۰ نسخه) به تعداد قابل ملاحظه ای بر روی میز بود.

درفضای دو طرف میزمان مجموعه تصاویری به نمایش گذاشته شده بود که خود بوضوح گویای جنایات زن ستیزانه و کودک ازاری ، توحش و بربریت اسلام و قوانینش بود. نا گفته نماند که در طرف دیگر این محوطه «بنیاد مسلمین بریتیش کلمبیا» هم میزهایی گذاشته بودند؛ که شامل کاغذهای رنگ و وارنگ با نوشته های زرق و برق دار و تفاسیر جورواجور از قران و قران مجانی همراه با تعدادی «خواهر و برادر» بود.

میز ما درست مقابل آنها قرار داشت . در یک سوی سالن تصاویر گویای توحش، تحجر و جنایات قوانین و احکام اسلام چشمان عابریں را متأثر و متحیر میکرد و طرف دیگر مبلغین اسلام با نوشته های زرینشان به جستجوی خریدار اسلام میگشتند.

مجموعه مطالب و تصاویر میز ما دانشجویان و مراجعین را شدیداً متأثر و آنها را وامیداشت که با جدیت مطالب را مطالعه کنند و به بحث و گفتگو با ما بپردازند. از همان ساعات اول مداوماً ما شاهد افزونی توجه و ساپورت مراجعین به میز مان میشدیم این شواهد مسبب ایجاد غضب بیشتر اسلانیون علیه مان میشد.

به کرات از ما سوال میشد که " اینها (اشاره به اسلامیهها) برای چی اینجا هستند!" و "آیا ما دفتری در دانشگاه داریم ... ". بعضاً خواهان همکاری با ما شدند؛ عموماً کمک مالی میکردند. در روز دوم اسلامیون خشمگین دراعتراض به حقایقی که ما به نمایش گذاشته بودیم به سر میز ما آمدند و خواهان دیالوگ شدند ولی قبل از اینکه ما جوابشان را بدهیم میز بغلی ما که مربوط به کمیته مسائل ایمنی دانشجویان بود، سریعاًعکس العمل نشان داد و شاکی از رفتار و جناتشان شد و متذکر شد که محیط دانشگاه جایی برای تجاوز به حقوق دیگران نیست از آنها خواست که از اطراف میز ما دور بشوند . ولی بحث داغ دوساعته ای بین مراجعین میزما با اسلامیهها درگرفت و منجر شد به شکایت یکی از مخالفین بساط اسلامیون ، به دفتر محافظت ساختمان اتحادیه دانشجویان. بعد از این واقعه روزهای سوم و چهارم، یکی دو مورد مراجعینی را به دیالوگ با ما درباره "محسنات" اسلام تشویق میکردند؛ که منتج شد به

خرید برنامه ما "یک دنیای بهتر" و دو نفر دیگر هم عملاً دیدند که اسلام قابل دفاع و توجیح نیست و میز ما را ترک کردند.

نکته جالبی که دوجوان ایرانی به درستی اشاره کردند و قابل به ذکر در اینجا است این بود که در بین مجموعه تصاویر، صحنه های اعتراض و تعرض مردم به قوانین اسلام، غایب است. با توجه به اینکه ما اعتقاد داریم و در نوشته هایمان بخوبی روشن است که جامعه ایران اصلاً جامعه اسلامی تلقی نمیشه و دارای تمایلات شدیداً غربی و مدرن میباشد. در تأیید این حرف، اشاره به گفتار یکی از مراجعین ایرانی میکنم، که اخیراً به کانادا آمده بود؛ و ابراز سمپاتی فراوانی به ما میکرد، میگفت: عمر خاتمی، اسلام و دین در ایران بسر رسیده. جوانها پیشیزی به جداسازیهای اجباری در دانشگاهها قائل نیستند، انجمن اسلامیها اکثری تابع امیال جوانها هستند" من برنامه "یک دنیای بهتر" را به او پیشنهاد کردم که مطالعه بکنه و وقتی اسم حزب را دید گفت خودش نماز خون است ولی همه جور دوستانی داشت. برنامه را خرید و اضافه کرد که دانشجویان زیادی در ایران مطالب این حزب را دنبال میکنند. کله میکرد که چرا تصاویر اعتراضات دانشجویها بطور مثال باطبی در میز ما نیست. نکته دیگری که از جانب غیر ایرانیها طرح و پاسخ گرفته میشد؛ این بود که ما راجب الترناتیو سلطنت طلبها چی فکر میکنیم. برخلاف گذشته بلاخره درازهان این جوامع در معادلات سیاسی موقعیت ایران نشانی از جریان اصلاح طلبان انطور که مدیا هنوز تبلیغ میکنه دیگر وجود نداره.

در طی این چند روز بجز پخش وسیع مقالات بخصوص بحثهای اعظم کم گویان، چندین جلد کتاب از جمله: برنامه حزب کمونیست کارگری بزبانهای انگلیسی و فارسی، کتاب اسلام و حقوق زن نوشته اعظم کم گویان خریداری شد. از تومار محکوم کردن رژیم در رابطه با اعدامهای اخیر ک ک، استقبال فراوان شد. شرکت فعال مراجعین و باز کردن بحثهای مختلف از جمله: حقوق زن در یک جامعه سکولار، تفاوت موقعیت کنونی زنان در ایران با گذشته در رژیم شاه و یا نظرها نسبت به جنگ احتمالی امریکا به عراق چیست؟... خوشبختانه در مورد جنگ بیانیه حزب را تکثیر شده داشتیم و در تکمیل بحثها در اختیارشان میگذاشتیم.

این پروژه با موفقیت بسیاری تا روز ۲۴ اکتبر پیش رفت. جا دارد که از همکارانمان فهیمه صادقی، مینا بهروزی و دوستان جدیدی که تمایل به همکاری در پروژه های بعدی ما را داشتند بکنیم. هزینه پرخرج این برنامه چهار روزه با دریافت کمک مالی از مراجعین و همچنین مرکز زنان اتحادیه دانشجویان تأمین شد.

زری اصلی از ونکوور

۳۰ اکتبر ۲۰۰۲

